

Zarzuty i główne argumenty

Rzeczpospolita Polska podnosi przeciwko zaskarżonemu wyrokowi zarzut błędnej wykładni art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 1257/1999 oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1698/2005 polegającej na uznaniu, że warunkiem przyznania wsparcia przechodzenia na wcześniejsze emerytury jest obowiązek prowadzenia przez przekazującego gospodarstwo komercyjnej gospodarki rolnej przed przekazaniem tego gospodarstwa, podczas gdy z przepisów tych wynika wymóg prowadzenia gospodarki rolnej (komercyjnej lub niekomercyjnej) przez 10 lat poprzedzających przekazanie gospodarstwa oraz zakaz prowadzenia komercyjnej gospodarki rolnej przez przekazującego gospodarstwo po przekazaniu tego gospodarstwa.

Zdaniem Rzeczypospolitej Polskiej wymóg prowadzenia komercyjnej gospodarki rolnej w okresie poprzedzającym przekazanie gospodarstwa nie wynika z prawa Unii. Z art. 11 ust. 1 rozporządzenia nr 1257/1999 oraz art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1698/2005 wynika wymóg prowadzenia działalności rolniczej przez 10 lat poprzedzających przekazanie gospodarstwa, jednak działalność w tym okresie mogła mieć zarówno komercyjny, jak i niekomercyjny charakter. Ponadto przepisy te zakazują prowadzenia komercyjnej gospodarki rolnej przez przekazującego gospodarstwo po przekazaniu tego gospodarstwa.

⁽¹⁾ Dz. Urz. L 67, s. 20.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen kasacionen syd (Bułgaria) w dniu 11 maja 2015 r. – Wasilka Iwanowa Gogowa/Ilija Dimitrow Iliew

(Sprawa C-215/15)

(2015/C 236/39)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Wyrchowen kasacionen syd

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Wasilka Iwanowa Gogowa

Strona pozwana: Ilija Dimitrow Iliew

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sprawę dotyczącą „przyznawania, wykonywania, przekazywania, pełnego lub częściowego pozbawienia odpowiedzialności rodzicielskiej” w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) w związku z art. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 ⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, w której można stosować art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 2201/2003, stanowi przyznana sądowi cywilnemu przez ustawę możliwość rozstrzygnięcia sporu w wypadku różnicy zdań rodziców w przedmiocie podróży dziecka za granicę oraz wydania dokumentów tożsamości, jeśli znajdujące zastosowanie przepisy materialnoprawne przewidują wspólne wykonywanie tych uprawnień rodziców względem dziecka?
- 2) Czy podstawy do ustalenia jurysdykcji krajowej stosuje się w sprawach cywilnych dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, gdy orzeczenie zastępuje fakt prawny mający znaczenie dla administracyjnej procedury dotyczącej dziecka, a mające zastosowanie przepisy przewidują przeprowadzenie tej procedury w określonym państwie członkowskim Unii Europejskiej?

- 3) Czy należy przyjąć, że ma miejsce prorogacja jurysdykcji w rozumieniu art. 12 ust. 1 pkt b) rozporządzenia (WE) nr 2201/2003 oraz zgodnie z określonymi w tym przepisie przesłankami, gdy przedstawiciel pozwanego nie kwestionuje jurysdykcji sądu, jednak nie został on upoważniony, lecz wyznaczony przez sąd ze względu na trudności związane z powiadomieniem pozwanego i z jego uczestnictwem w określonej sprawie osobiście lub za pośrednictwem upoważnionego przedstawiciela?

⁽¹⁾ Dz.U. L 338, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland
(Irlandia) w dniu 22 maja 2015 r. – Minister for Justice and Equality/Francis Lanigan**

(Sprawa C-237/15)

(2015/C 236/40)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Minister for Justice and Equality

Strona pozwana: Francis Lanigan

Pytania prejudycjalne

- 1) Jaki jest skutek niezachowania terminów określonych w art. 17 decyzji ramowej z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (2002/584/WSiSW) ⁽¹⁾ w związku z przepisem art. 15 tej decyzji ramowej?
- 2) Czy niezachowanie terminów określonych w art. 17 decyzji ramowej z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (2002/584/WSiSW) powoduje powstanie praw po stronie osoby, która przebywała w areszcie w oczekiwaniu na decyzję o jej przekazaniu przez okres przekraczający te terminy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 190, s. 1

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 17 marca 2015 r. w sprawie T-89/09
Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG/Komisja Europejska, wniesione w dniu 27 maja 2015 r. przez
Land Hessen**

(Sprawa C-242/15 P)

(2015/C 236/41)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Land Hessen (pełnomocnicy: U. Soltész, A. Richter, adwokaci)

Druga strona postępowania: Pollmeier Massivholz GmbH & Co. KG, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 17 marca 2015 r. w sprawie T-89/09 w zakresie, w jakim została w nim stwierdzona nieważność decyzji Komisji K(2008)6017 wersja ostateczna z dnia 21 października 2008, Pomoc państwa N 512/2007 – Niemcy, Abalon Hardwood GmbH;